

разбилъ (на 9 май) при Зимпахъ съединената баварска, пфалска и хесенска армия на генерала Минуцци и заедно съ австрийския генералъ Щенха, който нахлулъ отъ Тиролъ въ Бавария, принудилъ маршала Брольо да отстъпи прѣзъ Швабия задъ Рейнъ. Секкендорфъ съ баварскитѣ войски билъ принуденъ да се отдѣли отъ французитѣ и да сключи съ австрийцитѣ примирие. Цѣла Бавария била заета отъ австрийцитѣ.

Слѣдъ това двѣтѣ армии на лотарингския принцъ и на Георги II, като нѣмали вече насрѣща си въ Герма-

ния неприятели, тръгнали отъ двѣ страни задъ Рейнъ за да дѣйствуватъ противъ Елзасъ и Лотарингия. Първата отъ тѣхъ, като прѣминала прѣзъ Рейнъ въ Базелъ, не можала да се задържи на лѣвата страна на Рейнъ и се върнала на дѣсната, въ Брейсгау; а послѣдната, като прѣминала прѣзъ Рейнъ въ Майнцъ, заела Вормсъ, истикала французитѣ къмъ собственитѣ имъ граници и, като разрушила укрѣпленията имъ на р. Квейхъ, близо до Ландау, расположила се на зимни квартири въ Нидерландия и Вестфалия.

§ 22.

Похода въ 1744 година.

Дѣйствиата въ Италия, Нидерландия и на Рейнъ.

И тъй войната за наслѣдството на австрийския прѣстолъ, слѣдъ три години отъ началото ѝ, взела рѣшителенъ обратъ въ полза на Австрия. Още въ началото на 1743 година, въ Вормсъ билъ сключенъ съюзъ между Австрия, Англия и Сардиния. Мария-Терезия отстъпила частъ отъ владѣнията си въ сѣверна Италия на сардинския кралъ, който се задължилъ да съдѣйствува на Австрия въ Италия съ войски. А въ 1744 год. Англия склонила и саксонския курфюрстъ Августа III на страната на Австрия: въ Варшава билъ сключенъ другъ съюзъ между Австрия, Англия и Саксония. Политическото надмощие прѣминало отъ страната на противницитѣ на Австрия на страната на тѣзи послѣдната и на нейнитѣ съюзници. Противъ Австрия оставали само Франция и Испания; но и тукъ лесно можало да се очаква, че Франция, стрѣсната отъ несполукитѣ на войскитѣ си въ Германия и застрашавана вече отъ сѣверъ и истокъ въ собственитѣ си прѣдѣли, ще прибѣгне най послѣ до отдѣлно примирение съ Австрия. А въ слу-

чай на такова примирение, твърдѣ въроятно било, че Австрия ще обърне всичкитѣ си сили противъ Пруссия. А за това Фридрихъ II виждалъ необходимостта отново да прибѣгне къмъ оржие, за да може до сключението на общъ европейски миръ да принуди Мария-Терезия рѣшително да се откаже отъ Силезия, вслѣдствие на което той взелъ дѣятелно и тайно да се готви за подновяване на войната съ Австрия.

Между това Франция явно обявила война на Австрия и Англия и извадила двѣ армии. Главната отъ тѣхъ, на брой 80.000 души, подъ личното прѣдводителство на Людовика XV, се намирала въ Фландрия и била прѣдначена да дѣйствува настѣпателно. Другата армия, събрана въ Елзасъ подъ началството на маршала Коани (Coigny), имала назначение да отбранява Елзасъ и лѣвия брѣгъ на Рейнъ отъ Майнцъ до Форта-Луи или почти до Штрасбургъ. Наскоро къмъ армията на Коани се присъединилъ дошлия отъ Бавария Секкендорфъ съ 20.000 баварски войски. Съюзницитѣ отъ своя страна